Pregaria.cat

Entrada

MÒNICA 03. Vèncer el mal a còpia de bé.

No us ha passat moltes vegades que, obrint la Bíblia sense cercar un text concret, en surt un que precisament és el que respon al que ens mancava?

A mi també m'ha passat, com a la Mònica, que en el moment dur que està patint va obrir la Bíblia i va llegir ***vèncer el mal a còpia de bé***. És clar que si vols que el text sigui del Nou Testament has d'obrir-la cap a les darreres planes. En el cas de la Mònica... va fer diana.

El Joan s'anima. Inspirat i caminant ràpid per l'escenari, recita:

Vèncer el mal a còpia de bé*. No el venceràs fent* ***més mal****, imbècil. Un pilot de mal, el que has rebut més el teu, és insuportable.* ***Mal i mal****. Què vols, que t'esclafin?* ***Però vèncer el mal sembla impossible****. Quina canya podrida! Vaig veure un paio que cada matí bevia vinagre. Pensava el molt boig que podria afrontar els desastres de la vida. I el que feia era afegir-ne un altre.* ***Vèncer el mal a còpia de bé?*** *Tu diràs,* ***quina utopia!*** *El món funciona d'una altra manera.* ***Ets estúpida****, Mònica, o potser ho som nosaltres? No, tens raó. Ets una tia valenta. Sembles d'un altre planeta. O potser d'una nova galàxia. La 03. Tres són tres: tu, la teva moto i la Bíblia. Ara ho entenc.* ***A còpia de bé el mal es dilueix,*** *com el sol que asseca l'aigua putrefacta. Ostres, Mònica, ho aconseguiràs.*

La Laia està una mica emocionada i vol expressar el que sent:

Sí. *Tens raó, Joan. M'agrada molt el que has dit i com ho has dit. Ja n'hi ha prou de "tu em fas això, doncs jo et faré igual i una mica més".* ***No funciona, companys.*** *Ja n'hi ha prou d'aquesta lògica. Al final és un desastre per a tothom.* ***Guerres, terrorisme, atemptats, venjances...*** *N'estic farta.*

La Mònica té inventiva. Les seves armes són la ***puntualitat****,* ***l'amabilitat****, el* ***somriure****, la boca cara. La* ***simpatia*** *amb els companys, la* ***paciència****. Com que creu que te raó, espera que la major part dels companys de feina entenguin els seus drets. Aquesta noia val, em convenç. No tinc ni idea de com acabarà, potser demà la faran fora... Ella lluitarà pels seus drets, evidentment, però estarà tranquil·la. Actua amb consciència. Fa el que ha de fer. Pot anar amb la cara alta.*

Tots els presents alhora:

Si la fan fora, què menjarà?

Un plat de consciència i dignitat? Es morirà de fam?

(Mentre el cor calla després del darrer cant, la **Mònica** a casa seva **prega**: "No sé si hi ets, però no puc més. Tot el dia aguantant i ara aquí, sola. Estic desfeta. Que fort. Que dur. No hi ha dret!! Som tants els que avui estem igual...")